

חוק לתיקון פקודת הבנקאות (מס' 6), תשכ"א-1961 *

הוספת סעיף 3א

1. אחרי סעיף 3 לפקודת הבנקאות 1941¹ (להלן – הפקודה) יבוא:

“הגבלה לניהול עסקי פקדונות ואשראי

3א. (א) לא ינהל אדם עסק של קבלת כספים בפקדון ושל מתן הלוואות כאחד בלי רשיון מאת הממשלה, אלא אם הוא מוסד בנקאי.

(ב) לא יינתן רשיון לפי סעיף קטן (א) אלא לחברה או לאגודה שיתופית כמשמעותה בפקודת האגודות השיתופיות².

(ג) ברשיון לפי סעיף קטן (א) יצויין המקום שבו רשאי האדם לנהל את העסק ולא יעסוק בו אותו אדם ולא בעסק של קבלת כספים בפקדון או בעסק של מתן הלוואות מחוץ לאותו מקום אלא בהיתר מאת הממשלה.

(ד) הממשלה רשאית לבטל רשיון שניתן לפי סעיף זה, אם הביטול דרוש לפי דעתה לטובת הציבור, ובלבד שלפני ביטול הרשיון תינתן לבעליו הזדמנות להגיש טענותיו בכתב.

(ה) הממשלה לא תחליט על מתן רשיון לפי סעיף קטן (א), על מתן היתר לפי סעיף קטן (ג) או על ביטול רשיון לפי סעיף קטן (ד), אלא לאחר התייעצות בועדת משנה של חמישה לכל היותר, שתמונה על ידי המועצה מתוך חבריה, ולא תכלול מנהל או עובד אחר של מוסד בנקאי.

(ו) הממשלה רשאית, בצו לפטור מהוראות סעיף זה, כולן או מקצתן, סוגי בני אדם, שיפורשו בצו.

(ז) העובר על הוראות סעיף קטן (א) או (ג), דינו – מאסר שנתיים או קנס 4,500 לירות; נעברה עבירה על ידי חבר בני-אדם, אשם בעבירה גם כל מי שבעת ביצוע העבירה היה חבר מינהלה פעיל או מנהל עסקים של אותו חבר, אם הוכח שהעבירה נעברה בידיעתו או שלא נקט באמצעים נאותים למניעתה.”

תיקון סעיף 12

2. בסעיף 12 לפקודה –

(1) במקום סעיף קטן (1) יבוא:

“(1) מוסד בנקאי ואדם שקיבל רשיון לפי סעיף 3א (להלן בסעיף זה – מוסדות אשראי) ישלמו ב-15 באפריל של כל שנה אגרת רשיון, וכן אגרה נוספת בעד כל מקום נוסף על מקום העסקים הראשי שצויין ברשיון לפי סעיפים 3א (א) או 7 (א), או שניתן עליו היתר לפי סעיפים 3א (ג) או 7 (ב); שיעורי האגרות ייקבעו בצו על ידי שר האוצר באישור ועדת הכספים של הכנסת, והוא רשאי לקבוע באותו צו שיעורי אגרה מופחתים לבנק שהוא חברה נכרית במידה שהדבר ייראה לו לפי היקף פעולות הבנק בישראל.”

(2) בסעיפים קטנים (2), (3) ו-(4) בכל מקום שמדובר ב”מוסד בנקאי” קרי “מוסד אשראי”.

* נתקבל בכנסת ביום כ"ט בסיון תשכ"א (13 ביוני 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 450, תשכ"א, עמ' 128.

1 ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1134, עמ' 85; ע"ר תש"ט, תוס' א' מס' 40, עמ' 90; ס"ח 150, תשי"ד, עמ' 88; ס"ח 191, תשט"ו, עמ' 2; ס"ח 334, תשכ"א, עמ' 74; ס"ח 338, תשכ"א, עמ' 114.

2 חוקי א"י, כרך א', פרק כ"ד, עמ' 336.

3. (א) חברה או אגודה שיתופית שערב תחילת תקפו של חוק זה ניהלו עסק של קבלת כספים בפקדון ושל מתן הלוואות כאחד, והודיעו למפקח על הבנקים, תוך 60 יום מתחילת תקפו של חוק זה על מקומות עסקיהן, יראו אותן כאילו קיבלו רשיון לפי סעיף 3א (א) לנהל עסקיהן באותם מקומות.

(ב) מי שמסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) ישלם את אגרת הרשיון והאגרה הנוספת לשנת 1961 תוך 60 יום מפרסום צו כאמור בסעיף 12 (1).

4. תקפו של סעיף 3א (ג) יפקע ביום י' בניסן תשכ"ו (31 במרס 1966).

הגבלת תוקף

לוי אשכול
שר האוצר

דוד בן-גוריון
ראש הממשלה

יצחק בן-צבי
נשיא המדינה

חוק שירות המדינה (גימלאות) (תיקון מס' 2), תשכ"א-1961 *

1. בסעיף 1 לחוק שירות המדינה (גימלאות), תשט"ו-1955¹ (להלן - החוק העיקרי), אחרי הגדרת המונח "שוטר" תבוא הגדרה זו:
"סוהר" - הנתון לשיפוט משמעתי לפי הסעיפים 32 ו-33 לפקודת בתי הסוהר, 1946².

2. בסעיף 52 לחוק העיקרי, בסופו, יבוא:
"אולם אם נשללה גימלה מאדם עקב החלטת בית הדין למשמעת, לא יורה הממונה על תשלום כאמור אלא על פי המלצת בית הדין למשמעת."

תיקון סעיף 52

3. אחרי סעיף 59 א לחוק העיקרי יבוא:
"תחולה לגבי סוהרים
59ב. הוראות הסעיפים 54 עד 59 יחולו על כל סוהר בשינויים ותיקונים אלה:

הוספת סעיף 59ב

- (1) בכל מקום שמדובר ב"שוטר" קרי "סוהר";
- (2) בכל מקום שמדובר ב"משטרה" או ב"משטרת ישראל" קרי "שירות בתי הסוהר";
- (3) בכל מקום שמדובר ב"מפקח הכללי של המשטרה" קרי "נציב בתי הסוהר";
- (4) בכל מקום שמדובר ב"תפקיד משטרה" קרי "תפקיד פעיל כסוהר";
- (5) בכל מקום שמדובר ב"חוק המשטרה (נכים ונספים), תשט"ו-1955"³ קרי "חוק שירות בתי הסוהר (נכים ונספים), תש"ך-1960"⁴;
- (6) הסיפה לסעיף 58 (ב) המתחילה במלים "והוא גזון עליה למאסר של שלושה חדשים לפחות" לא תחול.

¹ נתקבל בכנסת ביום כ"ט בסיון תשכ"א (13 ביוני 1961); הצעת החוק ודברי הסבר נתפרסמו בה"ח 462, תשכ"א, עמ' 194.

1 ס"ח 188, תשט"ו, עמ' 135; ס"ח 330, תשכ"א, עמ' 51.

2 ע"ר 1946, תוס' 1 מס' 1432, עמ' 6.

3 ס"ח 180, תשט"ו, עמ' 74.

4 ס"ח 308, תש"ך, עמ' 37.